

Nič hádam nevystihuje podstatu života tak ako obraz cesty.
Sú rôzne cesty. Cesty jarné, po krajoch okrášlené voňajúcou trávou.
Cesty letné, poľné, v snehu, prašné, v búrkach plné kaluží.
Cesty odchodov i návratov.
Cesty, po ktorých sa možno vrátiť, ale i nevrátiť.
Cesty domov.
Cesty, ktoré spájajú, ale i rozdeľujú ľudí a svet.
Cesty, po ktorých cudzí s dobrým prichádzali a chlebom a soľou boli vítaní.
Cesty zabudnutí, pochovaní i zmŕtvychvstání.
Cesty ako advent, ako pôst.
Cesty ku smrti i do života.
Ale aj cesta krvavá, nenávisťná, krížová.
Ťažká, strastiplná, dramatická.
Od kolísky až na kríž.
Cesta Kristova.
Cesta ako život, pokánie, odpustenie, láska.

PREDSTAVUJEME VÁM...

Tak ako sme Vás sľúbili, v tejto rubrike budeme predstavovať poslancov, ktorí získali Vašu dôveru v komunálnych voľbách a stali sa poslancami MsZ. Dnes Vám predstavíme poslanca ,MVDr. Miroslava Deutscha, ktorý získal 467 hlasov.

Som staronový poslanec, teší ma, že som dostal Vašu dôveru. Viem, je to záväzok, česť, ale aj povinnosť pre mňa. Chcel by som, aby ste vedeli, že si to vážim a ďakujem za dôveru. Svoje aktivity budem zameriavať na oblasť športu, aby tok peňazi bol transparentný.

Ako predseda športovej komisie budem sa ďalej venovať nielen aktívnemu športu a klubom, ale aj neorganizovanému. Budem podporovať aj druhy aktivít, ktoré budeme poriadat' pre mládež a dospelých v meste. Chcem navrhovať, aby sa finančné prostriedky určené na šport rozčlenili pre všetky aktivity zamerané na oblasť športu. Samozrejme, bude potrebné od kompetentných aspoň raz do roka predložiť vyúčtovanie svojej činnosti do MsZ. Rozhodol som sa podporovať kultúrne aktivity poriadané mestom a zariadeniami, ktoré mestu prináležia, tiež činnosť spoločenských organizácií v meste a podporovať ich zamerania, ktoré budú mestu prospešné.

Ďalšou mojou oblasťou, ktorú by som chcel zlepšiť, je pomôcť majiteľom psov. Pri platení poplatkov /smerom dole/ a plnení si povinností pri očkovaní, vakcinovaní a pod. Platiacich majiteľov psov neporovnávať s neplatičmi, ktorí si do 31. marca nesplnia povinnosť. Sú majitelia psov, ktorí sa o svojich miláčikov starajú veľmi zodpovedne.

Budem podporovať rozhodnutia MsZ, ktoré budú slúžiť v prospech občanov mesta. Verím, že moje vízie nájdu podporu vo vedení nášho mesta a že vy, milí spoluobčania, tiež budete spokojní s mojimi aktivitami.

MVDr. Miroslav Deutsch

Mestská polícia informuje

1. Mestská polícia zdokumentovala v dvoch prípadoch spáchanie priestupku proti majetku, kde sa skutku dopustili na základe vykonaného objasňovania MsP maloleté

osoby, ktoré nie je možné za takéto konanie postihovať. Škoda na majetku pre poškodené strany netrvala, nakoľko ku náprave došlo bezodkladne.

2. Mestská polícia prijala oznámenie o krádeži medených káblov z objektu Mestského podniku služieb s.r.o. Giraltovce počas prevádzky, a to dokonca opakovane, čím im takto vznikla škoda na majetku vo výške okolo 5.000,- Sk. Oznamovateľ skutku uviedol okruh podozrivých osôb, ktoré budú požiadané v zmysle zákona o obecnej polícii o podanie vysvetlenia k veci.
3. MsP vykonala prostredníctvom svojich policajtov v mesiaci marec 4 besedy so žiakmi základných škôl na tému drogovej problematiky.
4. Aj v mesiaci marec bol vykonaný odchyt zabehnutých a túlavých psov na území Giraltoviec, celkovo vykonaný odchyt dvoch psov, v troch ďalších prípadoch bolo od odchytu upustené, vec bola vybavená na mieste dohovaraním a majitelia boli o svojich povinnostiach poučení.

Ondrej Cina

VIETE, ŽE...

- Február sa s nami lúčil chladným počasím. Keďže Matej nenašiel v meste ľady, tak ich narobil aspoň na kalužiach. Dokonca sa s tými zrkadlami poponáhlal o deň skôr. Studený severák, nočné mrazy nám pripomenuli, že zima rada vycerí svoje zúbky aj koncom februára, ak na to nemala skôr príležitosť.

Zato prví odvážlivci už v záhradkách ošetrili ovocné stromy, dokonca vysiali prvé druhy skorej zeleniny. 7. marca sa začali teploty charakteristické pre jar, teplomer ukazoval 16 stupňov C, ruže, ríbezle, egreše povyháňali zelené výhonky, veselo kvitli snežienky. Záhrady ožili a sadilo sa opretek. Prijemné teplo i dobre preschnutá pôda najmä na kopcoch to umožňovali. Láska sa k nám správal marec aj v tretej dekáde, keď na ostatnom území veselo snežilo. My sme si užívali pri teplote nad 10 stC potrebný dážď.

- Aj mestská časť Francovce má svoje čaro a výhody bývania. Domčeky končia takmer pod lesom, pred koncom ulice majú deti kolotoč a hojdačky, ktoré im tam pred časom inštalovalo mesto. Teraz plánujú úpravu jedného z pozemkov na detské ihrisko.
- Pracovníci Stavebného odboru v Giraltovciach v posledných mesiacoch pracujú na výpočtoch daní za znečisťovanie ovzdušia. Táto daň sa týka iba právnických osôb, ktoré sú väčšími znečisťovateľmi ovzdušia. Netýka sa to fyzických osôb, teda ľudí v rodinných domoch.
- Mestom prešli pracovníci aktivačných služieb a poorezávali živé ploty, prebytočné konáre stromov, pichľavé ostnaté kríky. V prvých marcových dňoch vyzametal hlavnú ulicu, aby sme nedýchali prach, ktorý víria na ceste autá husto prechádzajúce naším mestom. Pustili sa aj do očisty záhrady za mestskou knižnicou i do čistenia okolia stolárstva. Tam však bude treba terén rozbagrovať, keďže staré nánosy rôzneho odpadu po bývalých nájomcoch ručne odstrániť nemožno.
- Zo stredu mesta odviezli aj posledné drevené stánky, a tak priestor pred MsÚ nabral na šírke, zjasnel a po úplnej asanácii bývalej cukrárne je už pripravený na terénne úpravy. Počíta sa tu s parčíkom a pamätníkom vojny.
- Svoje miesto by malo nájsť aj kamenné torzo so zvyškami starého rodového giraltovského erbu, ktoré je momentálne renovované a upravované.
- V meste sa počíta s kamerovým systémom. Zatiaľ by to mali byť iba dve kamery v centrálnej časti mesta, ktoré majú slúžiť na zvýšenie bezpečnosti a potieranie vandalizmu.

- 8. marca sme si pripomenuli MDŽ. Od rána bolo vidieť mužov s kyticami kvetov, svoju nádielku dostali aj pani učiteľky. Najkrajším prekvapením však boli deti z materskej školy, ktoré v dlhom zástupe vedené pani učiteľkami a p. riaditeľkou niesli v náručí vlastnoručne vyrobené tulipány. Tie darovali ženám, ktoré stretávali na ulici. Ku kvietku pridali deti aj vinš k MDŽ. Vďaka deťom a kolektívu pedagógov za skvelý nápad.
- Oslavy Dňa žien pokračovali aj v popoludňajších hodinách. V obradnej sieni prijal primátor mesta Ján Rubis skupinu žien, ktorým spolu s kyticou vyslovil poďakovanie za ich podiel pri budovaní života mesta.
- V podvečerných hodinách sa v tých istých priestoroch stretli ženy z Giraltoviec s predstaviteľmi strany SMER. Kyticky, kultúrny program, malé pohostenie, príjemná atmosféra boli obsahom ich spoločného stretnutia.
- 15. marca sa členovia Klubu dôchodcov i ostatní seniori z mesta vybrali na nákupný výlet do Poľska. Autobusovú dopravu zabezpečil mestský úrad. Aj napriek chladnému počasiu a vyšším cenám sa výlet vydaril k spokojnosti účastníkov. Vďaka patrí vedeniu mesta i organizátorke p. Margite Kmecovej.
- Vdňoch 16. a 17. marca sa poslanci MsZ a vedúci jednotlivých odborov MsÚ spolu s vedením mesta zúčastnili na školení v známej rekreačnej oblasti Lipovec. Cieľom školenia bolo pripraviť poslancov na prácu v oblasti samosprávy, ktorá na seba preberá stále viac kompetencií. Druhý deň využili poslanci, členovia komisií i pracovníci MsÚ na prerokovanie problematiky tepelného hospodárstva v meste, ktorá bude obsahom aprílového MsZ.
- Už uplynulý mesiac sme spomínali potrebu lavičiek na Kórei. Je to ulica, kde bývajú prevažne dôchodcovia a dlhé cesty s nákupmi alebo po návrate z polikliniky už ťažko zvládajú bez zastávky. Minule som jednu zo susediek zastihla odpočívať na múriku školského oplotenia. Opäť sme si s povzdychom zaspomínali na niekdajšie lavičky. Stačili by aj úplne jednoduché z pár kusov ohobľovaných dosák a nemuseli by mať ani operadlá. My by sme si ich dokonca aj ponatierali. Predpokladám, že rovnakú potrebu majú aj obyvatelia ďalších vyššie položených ulíc.
- Adam Hlovík nám nevydržal ani rok. Na miesto bola jeho socha osadená koncom mája 2006, krátko nato mu niekto odlomil pero, teraz mu ktosi ďalší poškodil nos a vrcholom útokov na sochu bol iste 15. marec, kedy sme ho ráno mohli vidieť s automobilovou pneumatikou nasadenou na krku. Dôchodcovia odchádzajúci ráno do Poľska konštatovali, že si nezaslúžime, aby sa ktosi o naše mesto staral. Dokážeme hravo zničiť lavičky, detské minihriská, ploty, nie je nám „svätá“ ani pamätihodnosť, ktorá nám má pripomínať, že tu žili ľudia, ktorí presahovali ľudskú malosť.
- 19. marca mnohí občania boli svedkami vážnej havárie. Tesne za Giraltovcami sa zrazili dva kamióny, vodiči boli zranení, premávka na 2 hodiny zastavená. Na mieste zasahovala naša záchranná služba i hasiči.
- Dostali sme aj podnet od pána farára PaedDr. Š. Pacáka Th. Lic., ktorý upozorňuje na slabú údržbu v priestoroch, kde je umiestnená socha Leva. Zároveň pripomína, že chýba preklad maďarského nápisu, ktorý by mal byť pri soche inštalovaný.
- Tesne pred dokončením je výstavba verejného WC v priestoroch Parku mieru vedľa budovy na futbalovom štadióne.
- 18. marca privítal rímskokatolícky chrám na svojej pôde vzácneho host'a. Jeho excelencia arcibiskup Mons. Alojz Tkáč sa zúčastnil na slávnostnom vysvätení nového chrámového zvona.

Alžbeta Škurlová

ROZPRÁVALI SME SA ...

Dnes Vám predstavíme druhý projekt, ktorý realizuje riaditeľ Špeciálnej ZŠ spolu s DSS. Opäť sme oslovili Mgr. Petra Kimáka-Fejka.

Je všeobecne známe, že práve zdravotne postihnuté deti dosahujú mimoriadne výsledky v umeleckých disciplínach, špeciálne v hudbe a výtvarnej výchove. Ich farebné videnie sveta je originálne, odvážne, netradičné, a tým dokážu zaujať. Prejavuje sa táto skutočnosť aj u Vašich zverencov zo špeciálnej ZŠ? Prispela k tomu, že ste sa rozhodli zrealizovať putovnú výstavu výtvarných prác?

Pravdaže. Práve táto skutočnosť ma priviedla na myšlienku podeliť sa s tou krásou aj s našou verejnosťou, pretože doteraz sme nezrealizovali žiadnu výtvarnú výstavu v Giraltovciach, kde by sa naši žiaci a pedagógovia mohli prezentovať svojou prácou v celom rozsahu. Chcem tu upresniť jeden podstatný fakt, že táto výstava bude skôr orientovaná na prezentáciu výtvarných a umeleckých prác zdravotne postihnutých detí a mládeže. Vzhľadom na to, že v Giraltovciach máme aj Domov sociálnych služieb, v ktorom sú taktiež umiestnené zdravotne postihnuté deti a mládež, oslovil som aj pani riaditeľku Mgr. Slávku Vojčkovú, či by sme daný projekt nemohli zrealizovať spoločne. Výsledok nášho spoločného stretnutia je projekt Medzinárodnej putovnej výtvarnej výstavy „Spoznávame kraj našich priateľov“, v rámci ktorej sa budú prezentovať aj zdravotne postihnuté deti a mládež našich partnerských organizácií zo Stropkova, z Medzilaboriec, Poľska, Ukrajiny a možno aj Izraela. I túto medzinárodnú akciu bude zastrešovať primátor mesta Giraltovce Ján Rubis.

Kde by sa mal realizovať Váš nápad výstavy výtvarných prác zdravotne postihnutých detí a akú konkrétnu podobu budú mať výstavné priestory?

Medzinárodná putovná výtvarná výstava bude mať oficiálne otvorenie 17.mája v priestoroch našej školy. Koncom júna sa výstava presunie do Medzilaboriec, v auguste do Stropkova, v septembri do Poľska - Ustrzykov Dolných, v októbri do Robczyc, v novembri na Ukrajinu do Lvova, potom sa práce vrátia do našich priestorov.

Výstava bude pozostávať z troch častí. V prvej sa naši mladí umelci predstavia so svojimi maľbami, kresbami a nástennými prácami, v druhej sa zasa predstavia s remeselnými a ručnými prácami – tie budú umiestnené vo vnútri všetkých priestorov školy a posledná časť výstavy bude prezentovaná vonku, na školskom dvore. Táto časť bude pozostávať zo 40 malieb na veľkých plechoch a strašiakov, ktorých často vidáme na našich záhradách a na poliach. Bude to aj rad ďalších umeleckých výtvorov z netradičných materiálov, ktoré by mali byť príjemným prekvapením pre návštevníkov.

Budú tieto priestory dočasné alebo uvažujete aj o stabilnom mieste, ktoré by mohlo slúžiť aj na výstavy amatérskych výtvarníkov, ktorých máme v meste niekoľko?

Treba povedať, že kvôli tejto výstave naše vnútorné priestory školy budú dané do „nových šiat“ a budú prispôsobené výstavným účelom. Napriek týmto zmenám budú to dočasné priestory, v ktorých bude počas výstavných dní výchovno-vzdelávací proces upravený tak, aby nedošlo jednak k poškodeniu jednotlivých umeleckých prác a zároveň aby si v istých časových intervaloch v ďalších dňoch mohli výstavu pozrieť aj ostatní Giraltovčania, prípadne návštevníci Giraltoviec .

Nedala by sa Vaša pekná myšlienka spojiť aj s dlhodobými plánmi Oddelenia kultúry pri MsÚ urobiť v priestoroch starého MsÚ pamätnú izbu, respektíve malé mestské národopisné múzeum?

Myšlienka organizovania výtvarnej výstavy je robená aj s tým zámerom, napríklad v mesačných intervaloch prezentovať nielen jednotlivé školy Giraltoviec a blízkeho okolia, ale aj jednotlivcov všetkých vekových kategórií. Momentálne máme spoločne s pánom riaditeľom CVČ rozpracovaný projekt na vytvorenie Galérie pre mladých, máme už aj vybraté vhodné priestory na realizáciu tohto projektu. Verím, že táto galéria uzrie svetlo sveta koncom tohto roka. Bližšie sa k tomuto projektu ešte nechceme vyjadrovať, malo by to byť ďalšie prekvapenie pre širokú verejnosť.

Čo sa týka myšlienky spojiť to s plánmi Oddelenia kultúry pri MSÚ, nie je to zlý nápad. Otázkou len ostáva, kedy sa začne s rekonštrukciou starého MsÚ. V tomto roku alebo na budúci? Viete, a mne sa nechce čakať. Moje skúsenosti mi hovoria, že niekedy treba konať hneď, kedy je na to čas a priestor. Ináč sa daná myšlienka nikdy nezrealizuje, v lepšom prípade o niekoľko rokov neskôr. A v niektorých prípadoch je to potom na škodu veci.

Aké náklady predpokladáte u oboch projektov? Bude sa na nich podieľať mesto? Akou čiastkou?

Obidva projekty budú realizované tak, aby si vyžiadali čo najmenej finančných prostriedkov. To znamená, čo sa dá, to si urobíme svojpomocne. Napríklad v prvom projekte/úprava Židovského cintorína/ úprava terénu, ošetrovanie kovovej časti plotu a jeho následné maľovanie sa bude realizovať cez žiakov našej školy a cez ľudí zapojených do aktivačných prác, ktorí sú zastrešení pod hlavičkou MsÚ. V druhom projekte sú to predovšetkým sponzori. Už teraz sme dostali od jedného sponzora plechy v hodnote 25 000,- Sk. CVČ v Giraltovciach nám zasa pomohlo s nákupom farieb a výtvarného materiálu pre deti, za čo im už teraz vopred ďakujeme. Poskytlo nám aj farby na vymaľovanie priestorov našej školy, úpravu tried a chodieb, kde budú práce umiestnené. Keby sme mali hovoriť o konkrétnych číslach na jednotlivé projekty, spoločná suma by sa nemala vyšplhať nad 100 tisíc korún. Našu školu a DSS Giraltovce to bude stáť asi 10 000,- Sk. V prípade mesta, ktoré sa taktiež bude podieľať na financovaní oboch projektov, by to malo stáť okolo 20 000,- Sk.

Prednedávnom som sa bola pozrieť na pripravované priestory. Rada konštatujem, že triedy žiaria v pekných pastelových farbách. Videla som aj časť detských prác, ktoré vytvorili giraltovské deti. Sú tematicky rôznorodé. Všetky však veľmi pekné. Pokojne by mohli tvoriť stálu výzdobu priestorov niektorej inštitúcie mesta. Krásne by sa vynímali napr. na poliklinike, v Dome kultúry a pod. Pravda, prednosť má Vaša škola, veď ich tvorili Vaše deti.

Jedným z autorov je aj Váš bývalý žiak Zdenko Makula. Poprosím Vás, aby ste ho niekoľkými slovami predstavili našim čitateľom.

Zdeno končil deviaty ročník ŠZŠ pred piatimi rokmi. Počas celého pobytu v našej škole prejavoval vždy veľký záujem o výtvarnú výchovu. Veľa času trávil v škole pri maľovaní aj po vyučovaní. Istý čas navštevoval aj výtvarný odbor ZUŠ v Giraltovciach. Zdenovi nikdy nechýbal talent, žiaľ, chýbali mu finančné prostriedky na zakúpenie materiálu a farieb, ktoré sú nevyhnutné. V súčasnosti žije v Giraltovciach, a tak sme mu dali priestor zvidieť sa v rámci našej výstavy. Vypomohli sme mu aj s farbami a výkresmi. Zdeno okrem iného aj veľmi pekne spieva. Návštevníci MsÚ mohli vidieť jeho práce v hale počas osláv 590. výročia mesta, tiež na minuloročnej Veľkonočnej výstave.

Návšteva Vašej školy mi potvrdila, že pod Vaším vedením pracuje tím mimoriadne zodpovedných s ochotných pedagógov i ostatných zamestnancov. Bola som svedkom, že triedy, chodby, skrine a ďalšie detaily maľujete sami, podobne je to s čistiacimi prácami. Popritom sa pripravuje množstvo exponátov na Veľkonočnú výstavu v Dome kultúry. Celá škola žije v znamení projektov i výstav, vládne tu pracovný ruch, do maľovania sa zapája rovnako zástupkyňa riaditeľa ako školník. Držíme Vám teda všetci palce, aby Vaša pekná a ušľachtilá idea dospela úspešne do cieľa. Ďakujem za rozhovor.

A. Škurlová

NAŠE INTERVIEW

Je zopár povolání, ktoré u ľudí požívajú väčšiu úctu a vážnosť bez toho, aby si všetky ostatné profesie vážili menej. Medzi povolania, ktoré vzbudzujú hádam najvyššie uznanie, určite patrí profesia kňaza. Komunita, z ktorej kňaz pochádza, je naň obyčajne hrdá hlási sa k nemu, tak trochu akoby si prisvojujú zaslúhy, že vyrástol v jej spoločenstve, že tiež trochu prispela k tomu, že z jej kruhu pochádza kňaz, posol dobrého a pravdivého slova.

Aj preto sme sa rozhodli priblížiť našim čitateľom osudy rímskokatolíckeho kňaza Mgr. Rastislava Robu.

- 1. Moja prvá otázka smeruje k detstvu a študentským rokom. Vtedy sa vo Vás zrodila myšlienka stať sa kňazom. Aká teda bola cesta rozhodovania sa pre toto povolanie? Ako ho vnímali Vaši rodičia?**

Povolanie ku kňazstvu som cítil už od malička. Ale oveľa intenzívnejšie som ho cítil, keď som bol študentom gymnázia. Moji rodičia určite niečo vnímali, ale nechali to na mňa, aby som sa sám rozhodol.

- 2. Na čo si rád spomínate zo svojich giraltovských žiackych a študentských rokov? (Rada sa dnes hlásim k faktu, že som bola kedysi na ZŠ Vašou slovenčinárkou a priznám sa, že som ani netušila, aká bude Vaša životná dráha.)**

Najradšej si spomínam na detské časy, keď sme s kamarátmi hrávali futbal, hokej, chodili ako psíčkari do nášho mestského parku. Vtedy ani moji kamaráti netušili, že v mojom srdci dozrieva kňazské povolanie. Touto cestou sa Vám chcem poďakovať za hodiny slovenčiny.

- 3. Priblížte nám aj teologické štúdiá. Mali ste v seminári svoje kňazské vzory?**

Do kňazského seminára v Košiciach som nastúpil v roku 1996. Štúdium v seminári trvalo 6 rokov. Tri roky filozofické štúdiá a tri roky teologické disciplíny.

Samozrejme, že aj ja som mal kňazský vzor. Bol ním kňaz, ktorý pôsobil v Giraltovciach, Jozef Čelovský.

- 4. Mnohí Giraltovčania si pamätajú Vašu primičnú svätú omšu a vysviacku v košickom chráme. Ako ste vnímali v tom čase svojich spolurodákov? Kam smerovali Vaše kroky na začiatku kňazskej dráhy? S akým prijatím ste sa stretli u svojich prvých farníkov?**

Na primičnú sv. omšu si spomínam veľmi živo. Aj touto cestou sa chcem poďakovať všetkým svojim rodákam, ktorí mi veľmi pomohli. Moje ĎAKUJEM vychádza naozaj s úprimného srdca. Moje prvé kroky po primiciách smerovali do farnosti Veľký Šariš. Tam som pôsobil

celé 2 roky. Veľkošarišania ma ako novokňaza , ktorý ešte nemá až také skúsenosti, prijali veľmi pekne, za čo im chcem tiež poďakovať.

4. Kde pôsobíte v súčasnosti? Po svojich dvoch skúsenostiach v rôznych farnostiach sa dá povedať, čo je pre slovenských veriacich najtypickejšie?

V súčasnosti pôsobím vo farnosti Veľké Kapušany. Som tam duchovný pre slovenských veriacich, ktorých je tam okolo 1000. Títo ľudia sú veľmi vďační a ja som rád, že aj tam v ich meste môžem ohlasovať evanjelium – radostné posolstvo.

5. O dnešnej dobe sa hovorí ako o dobe zložitej, ťažkej, vládne skepsa, čo sa týka morálky a postoja k životu vo všeobecnosti. Je teda dnes pre kňaza zložité nachádzať si cestu, voliť správne slová pre veriacich, ktorí prichádzajú do chrámu po duchovné posilnenie?

Súhlasím, že dnešná doba je ťažká. Ale každú dobu predstavujú ľudia. Akí sú ľudia, taká je aj doba. Niekedy je naozaj ťažké nájsť slová povzbudení. Ale Ježiš Kristus nám už pred viac ako 2000 rokmi ukázal tú najsprávnejšiu cestu. Pristupovať ku každému človeku s láskavým a otvoreným srdcom. Srdcom , ktoré je naplnené skutočnou láskou. A túto lásku nám Ježiš ukázal na kríži.

6. Ste ešte veľmi mladý kňaz. Máte teda blízko k mládeži, určite dokážete lepšie pochopiť jej svet, mnohé komplikácie, pred ktorými mladi stoja. Venujete sa vo svojej pastoračnej práci aj mládeži?

Áno, venujem sa mládeži a najmä deťom. Aj vo farnosti, kde pôsobím, máme detské sv. omše. Som až prekvapený, že toľko detí si nájde cestu na sv. omšu. V dnešnej dobe najmä deti potrebujú, aby o ne bol prejavovaný záujem. Ved' aj dnes Ježiš tak nádherne hovorí: "Nechajte maličkých prichádzať ku mne." Prečo im v tom brániť. A deti to vedia oceniť. Najkrajšou vďakou sú spokojné a rozžiarené detské oči.

8. Povolanie kňaza pripomína armádne poslanie. Aj tu vládne disciplína, kňaz dostáva príkaz a odchádza na nové miesto bez zaváhania. Svoje rodisko si však určite nosí stále so sebou hlboko v srdci. Čo pre Vás znamenajú naše Giraltovcy? Často sa sem vraciate?

Áno je pravda, že príde poštou dekrét z ABÚ a kňaz odchádza na iné miesto. Ale moje rodné mesto je v mojom srdci vždy. Ved' sa snažím aspoň raz za týždeň prísť domov.

9. V Giraltovcach sa vie, že patríte k aktívnym kňazom, ktorí veľa času venujú svojim veriacim. Ostáva Vám ešte priestor na záľuby? Ako trávite svoje voľné chvíle?

Áno, nájde sa čas aj na záľuby. Svoje voľné chvíle trávim znova s deťmi pri futbale. V zime v telocvični a teraz na jar určite pôjdeme vonku.

10. Na záver obligátna otázka. Máte svoje životné krédo, ktoré by mohlo byť kompasom na životnej ceste aj pre ostatných? Čo by ste chceli odkázať svojim spolurodákom, našim čitateľom?

Svojim rodákmi by som chcel odkázať heslo, ktoré povedal ešte pápež Ján XXIII. Mne toto heslo veľmi pomáha: „Keď sa slzy zmenia na úsmev, aj nebo sa otvorí“. Rozdávajme okolo

seba úprimný úsmev. Úsmev je zadarmo. Nič nepokazí, ale veľa napravi. Nech v Giraltovcich aj napriek ťažkým a niekedy bolestným časom bude stále viac ľudí, ktorí budú okolo rozdávať úprimný úsmev, aby sa naozaj alebo nad nimi otvorilo.

Chcem sa Vám veľmi pekne poďakovať za rozhovor a v mene našich čitateľov Vám zaželať veľa zdravia, síl a trepezlivosti vo Vašej neľahkej práci.

Alžbeta Škurlová

MLAĎ VO SVETE

„Hojže, Bože, jak to bolí, keď sa junač roztratí ...“ / A. Sládkovič/

Tá naša junač sa naozaj rozišla do rôznych krajín od severu až na juh, ale aj ďalej za more. Mnohí sa z nich iste vrátia, ale niektorí nájdu svoj nový domov ďaleko od vlasti. Príbehy našich mladých, ktoré sa odvíjajú na stránkach nášho časopisu, nás o tom presviedčajú.

Tentoraz sa vyberieme do susedného Poľska prostredníctvom Mgr. v odbore Financie Ľubky Čorbovej. Je to náš prvý kontakt s touto krajinou. Prečo práve Poľsko si zvolila na štúdium, ktoré úspešne absolvovala a rozhodla sa z viacerých ponúk tam aj pracovať. Jej túžbou bolo naozaj študovať v zahraničí. Keď prvý pokus s Prahou nevyšiel, rozhodla sa za rok na sebe popracovať, zorientovať sa v širších možnostiach, získať informácie aj od známych a ukázalo sa, že to zúžitkovala a rozhodla sa pre štúdium v Poľsku – WYŻSZA SZKOŁA BIZNESU – NATIONAL LUIS UNIVERSITY, Nowy Sacz. Škola je v rozvoji, poskytuje štúdium presne podľa súčasných potrieb, pripravuje absolventov do praxe v súlade s náročnými požiadavkami trhu.

„Biznis otvára dvere aj oči,“ konštatovanie Ľubky. Finančníctvo, diplomacia, manažment, jazyky, tvoria náplň štúdia tejto univerzity. Štúdium bolo šesťročné. Prvý rok patrilo len angličtine, vo vlastnom záujme sa venovala poľštine ako študijnému jazyku. Je príjemný na počutie, ťažký na rozprávanie. Rovnaké spoluhlásky, ale s odlišnými znamienkami menia výslovnosť aj význam slov, náročná je gramatika. V druhom ročníku bolo už 14 predmetov, ktorých zvládnutie nebolo ľahké.

Podmienkou postupu do ďalšieho ročníka bola vždy skúška z angličtiny. Po piatej skúške z angličtiny, z celkových deviatich, bolo možné pridať ďalší cudzí jazyk, u nej to bola nemčina. Posledným jazykom bola francúzština, venovala sa jej šesťkrát v týždni. Manažmentu patrili tri roky štúdia, rok diplomácii a tiež rok financiám. Je potrebné dodať, že škola je neštátna a finančne náročná. Nedajú sa tu obsiahnuť všetky aktivity školy, ale jej flexibilita je príznačná. Škola rastie, zdokonaľuje sa aj vďaka prílevu financií. Počas štúdia sa nadväzujú kontakty s firmami, konajú sa konferencie, stretnutia s ambasádormi, zástupcami rôznych organizácií, uzatvárajú sa zmluvy s inými univerzitami aj americkými, každý rok je možnosť vycestovať, možnosť uplatniť jazykové znalosti. Napr. Ľubka robila prekladateľku írskemu podniku s pobočkou v Poľsku a jej záujmami v podnikaní na Slovensku. Uplatnila hneď tri jazyky, okrem slovenského aj poľský a anglický. Zaujímavým pre ňu bolo stretnutie na univerzite s poľskými úspešnými podnikateľkami na MDŽ, rozhovory s nimi a informácie a skúsenosti z neľahkej cesty k úspechu.

Rektor školy je podľa nej tým, ktorého zásluhou sa za pomerne krátky čas dostala škola na súčasnú úroveň. Sám cestuje takmer po celom svete, dohoduje študijné pobyty, iniciuje potrebné zmeny. Získal mnohé poľské aj svetové ocenenia. Aj Ľubka vďaka tomu strávila pol roka v Paríži /diplomacia/. Diplomatický jazyk – anglický, ale súkromne cibrila francúzštinu.

Náhoda jej umožnila stretnutie s poľským kňazom. Považuje to za šťastie, pomohol jej, poradil, zorientoval, usmernil. Po treťom ročníku sa otestovala na stáži v Nemecku – v centrále, ktorá združuje 5 firiem, blízko Kolína. Pôsobila priamo v riadení firmy, po dvoch týždňoch striedania prešla všetky oddelenia, videla celú produkciu. Potvrdila, aj sama skúsila prislovecnú nemeckú presnosť, pracovnú morálku, disciplínu vôbec. Našla si v práci priateľku, kontakt s ňou pretrváva, ale príznačná je pre ňu presnosť, kalkulácia voľného času, jeho organizácia, podobne ako v práci. Vraj kto zakúsi cestovanie a zachutí mu, skúša znova a ďalej. Zlákala ju aj Amerika, tentoraz súkromne cez prázdniny cez agentúru, sprostredkovateľku práce. Pobudla tam tri mesiace, zarobila na Paríž a bohatšia o ďalšie novosti sa vracia. Okúsila si mesiac prácu – stáž aj v Bratislave na Ministerstve zahraničných vecí /p. Kukan/. Bola to menej zaujímavá práca po predošlých stážach. Skúsila aj Anglicko – Londýn, tiež súkromne.

Boli to ťažšie tri mesiace, poradiť si sama so všetkým, práca aj do 14 hodín denne, k tomu ťažkosti s ubytovaním aj s prácou. Každá z navštívených krajín je niečím odlišná, rôzny je rebríček hodnôt ich obyvateľov, mala možnosť porovnať, ale aj sama niečo získať, posúdiť, oceniť vlastnosti, vzťahy. Otvorene posudzuje aj seba, najmä začiatky, určitá nedôvera vo vlastné sily, aj obavy z náročnosti, ale ako ďalej dodáva, bolo sa treba veľa rás zaprieť, odoprieť si, ale každý úspech i ten malý polahodí a posunie o čosi ďalej, k ďalšej méte. A začínáš sa meniť, posilňuje sa tvoja sebadôvera, istota.

Za nášho Spravodajcu je potrebné dodať, že to bola jedna z možností nahliadnuť do štúdia, do fungovania, do obsahu vzdelania mimo Slovenska. Preto sme využili všetky sprostredkované informácie. Sú určené mladým, možno aj váhajúcim a menej odvážnym pri ich ďalšom rozhodovaní a smerovaní.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Sprostredkovala M. Gazdičová

Cirkev bratská

Dejiny

Kresťanská cirkev vo svete zahrňuje niekoľko vierovyznaní, ktoré môžeme vnímať ako vetvy jedného veľkého stromu. Cirkev bratská je spoločenstvo, ktoré sa hlási k reformácii a jeho počiatky siahajú k tzv. „prebudeneckým prúdom“ 19. storočia, ktoré prenikli z Čiech aj na naše územie. Z úprimne veriacich jednotlivcov a rodín na východnom Slovensku a v Bratislave, ktoré sa schádzali v domácnostiach, sa sformovali zbory Jednoty českobratskej v Prešove (1923) a v Bratislave (1926).

Počas Slovenského štátu bola činnosť týchto zborov zakázaná a ich modlitebne zatvorené. Po páde fašizmu svoju činnosť obnovili. Počas komunistickej diktatúry bola Jednota českobratská pod príslym dohľadom a viacerí jej členovia boli za svoju činnosť väznení a prenasledovaní.

V roku 1968 sa pôvodná Jednota českobratská premenovala na Cirkev bratskú. K ďalšiemu rozvoju a naplneniu jej poslania dochádza po politických zmenách v r. 1989. Od roku 1993 pôsobí Cirkev bratská samostatne v oboch nových republikách - Česko a Slovensko, obe časti však naďalej tvoria jednu cirkev. V súčasnosti tvorí Cirkev bratskú na Slovensku 13 miestnych zborov a 22 zborových staníc v ich okolí.

Dôrazy

Cirkev bratská je zväzkom samostatných zborov v Slovenskej republike, ktoré sa dobrovoľne zaviazali žiť v jednomyselnosti viery, v službe Bohu a ľuďom a v bratskom spolunažívaní podľa príkladu novozákonnej cirkvi. Za jediné meradlo a autoritu svojej viery i spôsobu života považuje Sväté Písmo ako Božie Slovo. Hlási sa k starokresťanským a k reformovaným vyznaniam viery. Členom cirkvi sa stáva človek, ktorý nielen vyznáva Ježiša Krista ako jediného Božieho Syna, ale Ho aj vierou prijíma ako svojho Pána a Spasiteľa. Zrejmým prejavom tejto viery je radosná istota, že Pán Ježiš Kristus

zomrel za naše hriechy, aby nám bolo odpustené, a vstal z mŕtvych, aby sme aj my mali večný život s Bohom.

Cirkev bratská chce slúžiť ľuďom k zvýšeniu kvality ich života tak, že chce byť zrozumiteľným vyjadrením Božej trojjedinosti, slúžiť k osobnej viere, rastu jednotlivcov v spoločenstve zboru a vnášať hodnoty evanjelia do všetkých oblastí života spoločnosti. Svoje poslanie vykonáva skrze aktivity miestnych zborov, prostredníctvom Diakonického združenia Betánia, celoslovenským mládežníckym spevokolom Eben – Ezer a pod.

Cirkev bratská v Giraltovciah

Spoločenstvo Cirkvi bratskej v Giraltovciah sa začalo formovať už koncom 19. storočia, keď sa v rodine Ondreja Krupu začali schádzať niekoľkí veriaci k hlbšiemu štúdiu Svätého Písma a modlitbám. Aj keď toto spoločenstvo nemalo ešte denominačnú príslušnosť, neskôr nadviazalo spojenie so zborom Cirkvi bratskej v Prešove. Tak v Giraltovciah vznikla zborová stanica Prešovského zboru, ktorý združoval veriacich ľudí podobného presvedčenia na celom východnom Slovensku. Koncom 20. storočia postupne vznikali samostatné zbory aj v Bardejove, Michalovciach a Košiciach. Od roku 2003 vznikol ďalší samostatný zbor v toplianskej doline so sídlom v Hermanovciach nad Topľou. Cirkev bratská v Giraltovciah patrí k tomuto zboru.

Pravidelné zhromaždenia Cirkvi bratskej v Giraltovciah sú v utorok večer o 18.00.

Srdečne vás pozývame

Peter Prištiak, Bc.
kazateľ a správca zboru
Cirkvi bratskej v Hermanovciach nad Topľou

AKO TO VIDÍM JA!

Prostredníctvom národného projektu č.V naše OZ aj v tomto roku (2007) sa zapojilo do aktivačných činnosti (AČ). Začali sme so 60 uchádzačmi o zamestnanie (UoZ). Úzko spolupracujeme s MsÚ, novovytvoreným komunitným centrom, ako aj s Mestským podnikom služieb. Súčasne koordinujeme svoju AČ v rámci mesta.

Naša práca je nasmerovaná na čistenie a vypratávanie ulíc – ľavá časť Giraltovciev v smere na Prešov, ako aj pomocné stavebné práce v spolupráci s MsÚ. Ak by som mal hodnotiť AČ od 10.1.2007, tak UoZ už nie sú takí aktívni ako v roku 2006,2005. Veľa UoZ si myslí, že pečené holuby im budú padať do úst bez toho, aby pre to niečo urobili. Máme problémy najmä s dodržiavaním pracovnej doby. Každý vie, že pracovná doba je 5 hod. denne, no len približne 20% z UoZ je schopných dodržať pracovnú dobu od 7,30 do 12,30 hod.

Ak zoberiem do úvahy, že každý uchádzač má zmluvu dohody na odpracovanie 10 hod. týždenne a pritom aktivačný príspevok je 1 900,- Sk, tak potom každý uchádzač o zamestnanie by si mal uvedomiť, že nerobia zadarmo, ale za minimálnu mesačnú mzdu.

Problém s pracovnou morálkou je aj pri výstavbe soc. bytov. Sú to byty s obývacou plochou 60 m² a majú oveľa vyšší štandard ako soc. byty odovzdané v regióne východného Slovenska. MsÚ robí všetko možné, aby byty boli odovzdané do konca mája 2007, ale hlavne dochádzka a pracovná morálka je veľmi slabá. Mnohí, ktorí tam pracujú, si vymýšľajú rôzne výhovorky, len aby neodpracovali počet hodín, ktorý je potrebný.

Všetci, ktorí tam pracujú, majú odpracovať 20% z hodnoty bytov. Pýtam sa: je to veľa alebo málo? Ak zoberieme do úvahy to, že trhová hodnota bytov išla rapídne hore a pritom nájomné u nich je oveľa nižšie ako u ostatných ?

Rómovia!

Vstúpte si už raz svedomia a pričíňme sa o to, aby s našou prácou bola všeobecná spokojnosť a aby sme dokázali, že na nás je spoľahnutie a dokážeme, že väčšie percento z nás Rómov vie pracovať dobre a kvalitne.

My radi plačeme nad rozliatym mliekom, ale veľmi málo robíme, aby to mlieko pričinením nás nerozliali. Veľmi radi hovoríme, ako sa nám ubližuje, ako sa s nami zaobchádza, ale nerobíme nič pre to, aby sme dokázali, že sme rovnocenní ostatným obyvateľom. Štát sa o nás stará rôznymi formami príspevkov, ale my sa odvd'áčujeme tým, že iba berieme, a málo odovzdávame pre spoločnosť. Veľa z nás Rómov si neuvedomuje, že iba brať, to nestačí, že musíme aj niečo urobiť, aby aj ďalšie generácie po nás mohli brať, lebo ak nič nevyprodukuje, tak nič nemôžeme rozdávať.

Na záver iba toľko: aby každý do svojej práce vkladal svoj um, svoje schopnosti, svoj čas, ale hlavne svoje srdce, aby vo svojej práci zotrvali, aj keď každý deň nesvieti slnko, lebo taká práca je v prospech nás Rómov, ale i v prospech celej našej spoločnosti.

Tak to vidím ja !

J. Cina

ŽIJÚ MEDZI NAMI

Kniha ľudského života sa otvára našim narodením, plníme jej stránky deň po dni vlastným rukopisom. Je vzácnym čítaním, ak sa človek otvoril životu a učil sa kráčať jeho cestami, ktoré nikdy nie sú rovné. Každé potknutie znamená krivku, vybočenie a človek musí zvažovať smer cesty života, budovať svoje ja a rásť vnútorne. Doba učenia človeka trvá celý život, vždy sa pred nami otvárajú nové dimenzie, no nie je možné prekročiť svoj rubikon. A tak sa predierame životom závojom hmly a neistoty, slnečné lúče občas oteplia naše dni a poďakujú za trápenie. Každý ľudský osud je zvláštny a neopakovateľný, závisí na človeku, ako ďaleko dospel a zmúdrel. Vždy ma oslovuje príslovená múdrosť jednoduchých ľudí, ťažko kráčali životom, deň po dni ho naplňali ťažkou prácou, nikto im nič neodpustil, ale ani oni neuhýbali, nehľadali ľahké cesty, ale držali sa tých svojich, osvedčených rokmi a skúsenosťami svojich predkov.

Presne takto kráčala životom pani ZUZANA VALKOVÁ.

Narodila sa 28. marca 1927 u nás, celý život prežila v našom mestečku, tu žili jej predkovia a aj ona ostala verná rodnej hrude. Spätosť so zemou je pre ňu príznačná, celý život sa venovala práci na gazdovstve. Žila v početnej roľníckej rodine spolu s ôsmimi súrodencami, s ktorými ju spájali pekné rodinné vzťahy, dnes jej ostal jediný brat. Samozrejme, navštevovala základnú školu a potom aj meštianku, no tým sa čas učenia pre ňu skončil. Prácou doma a na poli naplňala svoje dni a roboty bolo vždy neúrekom, nikdy nemala konca. V roku 1948 sa vydala za JÁNA VALKA a odvtedy spolu kráčajú životom, vychovali tri deti a dnes sa tešia aj vnúčatám.

Pani ZUZANA VALKOVÁ je veriacim človekom, návšteva kostola, čítanie Biblie patrili vždy k jej životu. Viera ju viedla životom, prišli aj skúšky, všetky možné prekážky, no vždy nanovo získala silu, aby mohla kráčať ďalej. Po založení JRD pracovala na družstve, rada chodila do kolektívu žien, porozprávali sa pri spoločnej práci, podelili so svojimi problémami a život mal svoje čaro. Dobře vychovala aj svoje tri deti, im venovala to najlepšie zo seba, vždy sa snažila viesť ich za poznáním, záležalo jej tom, aby získali vedomosti a vzdelanie. A treba povedať, že túto úlohu zvládla, ukončili vybrané školy a dnes, aj keď ich povinnosti odvolali do iných miest, pravidelne prichádzajú domov a sú veľkou oporou svojim rodičom. Dcéra Ema sa o nich stará, syn František, prichádza vždy na víkend a tiež pomôže a urobí, čo sa dá. Nezabúda na nich ani dcéra Magda a občas rozjasnia ich dni aj vnúčatá. Ľudia ako

rodina Valkových vždy tvorili základ giraltovskej komunity, boli ako korene vryté hlboko do zeme, z ktorých vyrastali vždy nové a nové výhonky. Zaužívaný poriadok života ich rodiny im nikdy nedovolil vybočiť zo zabehaných medzí, bola v nich zakódovaná miera pre spravodlivosť, ľudskú dobrotu a spolupatričnosť. Je to vzácne dedičstvo našich predkov, ktoré, verím, pretrvá. Hovorí sa, že staroba je múdra, dobrá a láskavá, prežitá minulosť vložila do človeka svoju pečať. Naši starší občania si vedia porovnať svoj život s tým dnešným a som presvedčená, že by nechceli nič meniť. Sú spokojní so svojím údelom, nie s matériou, tej bol vždy nedostatok, ale život človeka má aj iné parametre. Zaužívaný kolobeh všedného dňa, nedele aj sviatkov. Vždy čakala trinásť komnata na otvorenie, dnes si ju otvoríme bez zábran aj vo všedný deň a život stráca svoje čaro, tu jemnú, ale nevystihnuteľnú atmosféru, ktorú nevidíš, ale cítiš. Takto kráča životom pani ANNA VALKOVÁ už 80 rokov, vek hodný úcty aj obdivu, patrí k ľuďom, ktorých stretávame radi, nehovorí o svojom trápení, radšej sa usmeje tým svojim príslovečným úsmevom a nám sa zdá, že svet je v poriadku. Rada číta dennú tlač, časopisy, denne si pozrie správy v televízií, no viac jej zrak nedovolí, oči už dávno neslúžia tak ako v čase mladosti. No aj jej záujem o dianie u nás a vo svete dáva o nej kladnú výpoveď. Je veľkým šťastím, že sú dvaja, spolu s manželom im čas ubieha rýchlejšie, porozprávajú sa, poradia a určite sú vďační za tento dar osudu.

Pani ANNA VALKOVÁ je človek pokorný, milý, stretnutie s ňou naplňa pokojom a istotou, chápe život, všetky jeho súvislosti a naučila sa, čo je v živote najdôležitejšie, rodinu jednoznačne kladie na prvé miesto. Dnes je už jej zdravie značne narušené, vek sa výrazne podpísal na jej živote, no napriek všetkému ma stretnutie s ňou naplnilo ľudskou dobrotou a presvedčila som sa, že jednoduchý život nás občas osloví oveľa viac ako prázdne a nič nehovoriace frázy. Život vždy vypovedá o človeku a aj ten jej hovorí výraznou rečou, ak jej rozumieme.

Anna Mitaľová

STRÁNKA PRE MLADÝCH

PREČO JE LEPŠIE BYŤ MLADÝ AKO STARÝ

„Mladosť je radosť“. Príslovie, ktoré stáročia citovali ľudia pri rôznych príležitostiach, akoby prestávalo v súčasnosti platiť. Ja a moji rovesníci v ňom momentálne nenachádzame príliš veľa pravdy. Nám mladým kazia imidž mnohé neduhy tejto spoločnosti. Sú nimi alkohol, cigarety, drogy, násilie. Povedala som: kazia nám? Omyl! Vlastne my sami sme si na vine. To my mladí často nechápeme význam slobody. Mala by byť pre nás darom. Dáva nám možnosť voľby, slobodného výberu. No zdá sa, že sloboda nás má v hrsti, nevieme s ňou narábať, a tak sa zväčšia obracia proti nám. Z nástroja, ktorý by nám mal slúžiť, sa stáva zbraň namierená proti nám.

Ktoré obdobie života človeka je vlastne najkrajšie, najzaujímavejšie? Na túto otázku nemožno jednoznačne odpovedať. Osobne zastávam názor, že každé obdobie života človeka je špecifické, má svoj osobitý význam. Je prirodzenou súčasťou nášho života, že starneme. Toto pravidlo platí, je železným zákonom, ktorý sotva niekto zmení.

Život by sme mohli prirovnáť ku knihe, ktorá má svoje kapitoly. Len na nás záleží, akým obsahom ich naplníme. Kniha nášho života môže mať zaujímavý dej, gradáciu, môže byť plná

dobrodružstiev, zaujímavých činností, stretnutí s ľuďmi, ktorí sú pre nás vzácní. Mladosť tvorí prvú kapitolu nášho života. Evokuje v nás zábavu, lásku, šťastie, užívanie si slastí života. Patrí k nej hudba, tanec, šport, priatelia, cestovanie, štúdium.

V tomto období sa rozvíja naša osobnosť, nadobúdame istú životnú filozofiu, určujeme si svoje ďalšie smerovanie. Stojíme na akejsi pomyslenej štartovacej čiare a od úspešného štartu zväčša závisí náš budúci život.

V mladosti prostredníctvom priateľov, rodičov, súrodencov spoznávame samých seba, svoje okolie, vnímame maličkosti, ktoré robia náš život krajším.

Nie vždy však využijeme toto podnetné obdobie, necháme sa zotročiť, zviazať rôznymi negatívnymi podnetmi, veď život, a teda aj mladosť, sú popretkávané rôznymi skúškami a zaťažkávajúcimi úlohami a je len na nás, ako sa k nim postavíme a popasujeme s nimi.

Často sa zastavíme a pýtame sa sami seba, či to, čo sme urobili, bolo správne, či malo pre nás nejaký význam. Každá vec, každý skutok, či už dobrý, alebo zlý, nás určite posúva dopredu. Je dôležité, ako dokážeme v sebe spracovať svoje omyly a zlyhania. Môžu nás zastaviť, ale môžu byť vzpruhou, ktorá nás posunie ďalej.

Spoločnosť zohráva významnú úlohu v smerovaní mládeže. Práve ona by mala dbať o dostatok príležitostí na slušnú zábavu mladých, ich kvalitné vzdelanie a slušné pracovné uplatnenie. Spoločnosť by mala dávať mládeži aj isté smerovanie, pevné morálne základy, chuť byť objaviteľmi a dobyvateľmi veľkých cieľov. V mladosti sa teda máme učiť neutekať pred prekážkami, objavovať pravé šťastie a lásku, veď práve o tom sníva každý mladý človek.

Buďme teda ochotní zachádzať až za horizont svojich možností, prekračovať vlastný prah. To, že sme mladí, je našou obrovskou devízou, snažme sa ju preto naplno využívať. Je iba na nás, ako svoj život uchopíme, spracujeme a zrežirujeme. Veď vo vlastnom živote sme súčasne režisérmi i hlavnými postavami. Máme šancu zariadiť si svoj život tak, aby sme s jeho výsledkom boli spokojní aj v neskorších kapitolách či dejstvách.

Na otázku položenú v úvode našej úvahy teda možno odpovedať, hoci odpoveď nie je ľahká ani jednoduchá. Byť mladým je lepšie, veď mladosť nám dáva krídla, je odrazovým mostíkom celého nášho života, je prameňom našich životných šancí. Ak ich plne využijeme, potom naše smerovanie k starobe môže byť tiež naplnené pocitom spokojnosti, aj v starobe môžeme mať pocit naplnenia a šťastia. Ale štart k tomuto cieľu sa začína práve teraz, v našej mladosti. Využime teda šancu.

Miriama Kendrová

VIETE ,ČO JE NNRS?

Začnem pohľadom do nedávnej minulosti. Mali sme krásny rad vyše 30-ich topoľov, ktorý lemoval breh Tople pri kožiarskom závode. Podľahli vírusu, ktorý by sme mohli nazvať NNRS. Neskôr prišli na rad ďalšie topole – tentokrát tie, ktoré lemovali a zároveň spevňovali breh Radomky pri bývalej budove Poľnohospodárskeho družstva. Za nimi nasledovali topole na Bardejovskej ulici. Preriedili sme aj Park mieru a skrátili o hlavu stromy, ktoré tvorili alej okolo cesty vedúcej parkom.

O celý rad stromov prišiel aj cintorín, na ktorom tvorili istú atmosféru, vytvárali tieň, pretvárali cintorín na miesto odpočinku, kde sa vzájomne prepletá mŕtve so živým, odchádzajúce s tým, čo už navždy odišlo.

Svoju daň si vybrali aj víchrice, tak sme prišli o nádherný pamätný gaštan pri ZŠ. Za to už my ľudia nemôžeme. Do hrobu sme však pomohli mnohým ďalším stromom, ktoré boli určite ozdobou nášho mesta, pamätníkmi istej etapy nášho života. Naposledy sme sa rozlúčili so

skupinou líp. Tie pri kostole určite museli odísť kvôli statike kostola. Je to pochopiteľné. Tam, kde strom alebo zviera škodí, musí ustúpiť človeku, aj keď nám to môže byť ľúto. Čo však lipa pri knižnici? Znovu sa pýtam, komu zavadzala táto dominanta nášho mesta, ktorá svojimi koreňmi spevňovala prudký svah pri knižnici a v júni a v júli naplňala mesto svojou sladkou vôňou? Podľahla aj ona tomu vírusu, ktorý ovládol naše mesto? **NNRS = naliehavé nutkanie rúbať stromy**. Chcem pripomenúť Giraltovcanom: asi nikdy nebudeme veľkým priemyselným mestom. Máme však iné predpoklady byť mestom zaujímavým aj pre iných. Ľudia sem budú radi prichádzať a ostávať tu žiť, ak budeme mať dobré školstvo, kultúru, zdravotníctvo, obchodnú sieť, inštitúcie, kde si možno všeličo vybaviť. A takým mestom už sme. Aby sme sa tu však mohli dobre cítiť, musíme mať aj pekné životné prostredie. A k nemu určite stromy patria.

Neviem, kto prikázal vyrúbať lipu pri knižnici. Ostal po nej len kmeň a ten nemo svedčí, že bola zdravá a mohla ešte dlho byť pozorovateľkou nášho mesta. Ak človek vyreže strom vo svojej záhrade, je to viac - menej jeho vec (hoci aj o tom by sa dalo diskutovať), ak však režeme náš spoločný strom, mali by sme o tom dlhšie porozmýšľať, prípadne sa poradiť s občanmi. V mnohých mestách Slovenska i sveta to takto robia.

A. Škurlová

MO SLOVENSKÉHO RYBÁRSKEHO ZVÄZU

Športové rybárstvo je jednou z najstarších, najrozšírenejších a určite najkrajších záľub nielen u nás na Slovensku, ale aj vo svete. Umožňuje človeku návrat z moderného a pretechnizovaného sveta späť do lona prekrásnej prírody, šumiacich potokov, tajomných zákutí riek, rybníkov a priehrad. Poskytuje rybárovi oddych, uvoľnenie a pokoj. Pozorovanie jedinečných východov a západov slnka, hry farieb a tieňov, nezabudnuteľné tiché večery pri ohníku, vzrušenie a napätie lovca i radostné chvíle víťazstva po zdaní úlovku. Rybár má dokonca možnosť rozhodnúť o osude svojho súpera - ryby, ktorej môže darovať to najcennejšie – život a slobodu. Aj u nás športové rybárstvo poznačili celospoločenské zmeny, ktoré sprevádzalo celkové uvoľnenie morálky, hodnôt, neúcta k prírode, nerešpektovanie zákonov a z toho vyplývajúce rozšírenie pytliactva. Aj niektorým športovým rybárom akoby chýbala rybárska etika. Sú im ľahostajné prejavy nezákonnosti, hŕby odpadkov na brehoch riek a rybníkov. Stále častejšie sa cena povolenky, benzínu, udíc porovnáva s hodnotou ulovených rýb, čo sa samozrejme následne odzrkadľuje na nedodržiavaní rybárskeho poriadku a správania sa pri vode. Vytráca sa príslovečný rybársky postoj, priateľskosť, zato naopak, vzrastá nervozita, ba až nevraživosť a závisť. Tu už asi nepomôžu ani nové prísnejšie právne predpisy a postihy. To všetko si vyžaduje celkovú zmenu prístupu, zmenu rebríčka hodnôt, v ktorom by sa na prvé miesto mala dostať príroda, človek, a nie peniaze a zisk. Športový rybár by mal byť v prvom rade milovníkom a ochrancom prírody, hospodárom, ktorému nie je ľahostajná budúcnosť našich vôd.

MO SRZ v Giraltovcach mala na začiatku roku 2006 247 členov. O športový rybolov majú záujem všetky vekové kategórie, od detí až po dôchodcov, chlapci, muži a dokonca aj ženy. O členstvo v organizácii je z roka na rok stále väčší záujem. Členom sa úspešne darí plniť zarybňovací plán, ktorý každého z nich zaväzuje k starostlivosti o zverené revíry.

MO SRZ v Giraltovcach má v užívaní 6 kaprových revírov, 3 lososové revíry a 4 rybníky. Počas celého roka sa členovia starajú o údržbu rybníkov v Marhani a v Giraltovcach. Táto starostlivosť zahŕňa prevažne kosenie hrádzí počas celého vegetačného obdobia, úpravu brehov, presekávanie ľadu v zimných mesiacoch.

MO SRZ v Giraltovcach už tradične usporadúva v rámci Rybárskeho dňa rybárske preteky na rybníkoch v Marhani. Na týchto pretekoch, ktoré sa konali 7. mája 2006, sa

zúčastnilo 58 súťažiacich. Víťazi boli odmenení vecnými cenami. Poradie úspešných pretekov na prvých troch miestach bolo nasledovné:

1. Miroslav Kovalčík
2. Stanislav Mihok
3. Miloslav Kovalčík

Miroslav a Miloslav Kovalčíkovci sa vzdali vecných cien v prospech pretekov Mladý rybár, ktoré sa uskutočnili 24. júna 2006 na rybníkoch v Marhani. Na týchto pretekoch sa zúčastnilo 41 mladých rybárov. Najúspešnejší z nich boli odmenení vecnými cenami a poradie na prvých troch miestach bolo nasledovné:

1. Tomáš Becúr
2. Stanislav Mihok
3. Stanislav Červeňák

4. Okrem týchto aktivít sa pravidelne každý rok konajú výročné členské schôdze organizácie, na ktorých zväz podáva informácie o činnosti za uplynulé obdobie. Dňa 11. marca 2006 sa uskutočnila VČS, na ktorej prebehli voľby do výboru MO SRZ a kontrolnej komisie a dvoch členov a jedného náhradníka na 9. snem SRZ. Do výboru MO SRZ bolo zvolených 9 členov. Predsedom sa stal Imrich Nagajda, podpredsedom Vladimír Bobula, tajomníkom František Juha, pokladníkom Miroslav Kmec, hospodárom Ján Čellár, účtovníkom Jozef Tolin, členmi Ján Kmec, Jozef Foltín a Jaroslav Hajgajda, ktorý je zároveň aj vedúcim rybárskej stráže. Do kontrolnej komisie boli zvolení Michal Dunčák, Marek Hliboký a Stanislav Tomko.

MO SRZ v Giraltovciach predstavuje hospodársky zabezpečenú záujmovú organizáciu, ktorá má dôstojnú autoritu, úctu spoločnosti a dôveru svojej členskej základne. O túto dôveru sa výbor chce aj v budúcnosti uchádzať predovšetkým na základe spoločného riešenia problémov, ktoré sa vyskytnú, a plnenia stanovených cieľov.

Každý z členov tejto organizácie verí, že športové rybárstvo bude pre ľudí moderného veku i naďalej znamenať predovšetkým pohodu a oddych v prírode, chvíle zamyslenia sa nad budúcnosťou a životom, chvíle, keď si človek začne uvedomovať, že ak chce niečo dokázať, musí začať sám od seba.

A celkom na záver:

„Vo vode nie je dosť rýb,“ kričia najviac tí, ktorí nikdy žiadnu rybu nepustili.

Petrov zdar!

František Juha

ZŠ V KONCENTRAČNOM TÁBORE

Jarné prázdniny 2007 sú už definitívne za nami, opäť sa prihlásili školské povinnosti. Ale na tieto prázdninové dni budeme určite spomínať do konca života. Vďaka CVC sme mohli navštíviť poľský hradný gigant v Krakowe, ale aj Oswienčim, miesto plné utrpenia, bolesti a strát.

Nádherný hrad Wawel, starý zopár storočí, to v minulosti nemal ružové. Po mnohých požiaroch a následných rekonštrukciách je teraz z neho ozaj skvostná goticko-renesančná pamiatka. K zámku sa viažu aj rôzne legendy týkajúce sa panovníkov, strážcov a aj zvonice. Napríklad, 3 – tonové srdce hradnej zvonice vraj splňa želania. Či je to pravda, vám povieme o rok.

Na druhý deň nás sprievodkyňa zaviedla do prvého koncentračného tábora. Mnohým sa už len pri spomienke na toľkú krutosť ligocú slzy v očiach. A my sme neboli iní. Keď sme prechádzali okolo vitrín s ľudskými vlasmi, protézami, cestovnými kuframi alebo topánkami, mali sme sucho v hrdlách. Prehliadka spaľovní, komôr, no aj obrazov či fotografií v nás vyvolala neskutočný smútok. V druhom tábore nám po chrbtoch behali zimomriavky. Doslova. S ľuďmi tam zaobchádzali príšerne. Zomierali od hladu, chladu, chorôb aj od žiaľu. Osoby, ktoré sa do dejín zapísali útekem, často zostali na svete sami...

A to už bola pomaly bodka za našou 2 – dňovou exkurziou. Pre nás všetkých to bol silný citový zážitok, a preto určite každému odporúčame navštíviť tieto magické miesta. Miesta, ktoré majú fascinujúcu minulosť.

Valéria Onuferová, ZŠ – 8.B

ZÁHRADKÁRSKE OKIENKO

OPLATÍ SA V DNEŠNEJ DOBE PESTOVAŤ V ZÁHRADKE ZELENINU ?

Skončila doba, keď bola v obchode so zeleninou na predaj len cibuľa a citróny. Dnes je možné po celý rok kúpiť každú zeleninu i ovocie, k tomu kvalitnú a za prijateľnú cenu. Prečo teda i dnes môžeme stretnúť ľudí, ktorí sa v horúčave či daždi vrtajú v hline a niečo okopávajú? Aké ich k tomu asi vedú dôvody? Pri akejkolvek činnosti väčšinu ľudí napadne otázka, čo z toho ten človek má. Asi sa mu to vyplatí – teda finančne vyplatí. Záhradkári nepočítajú svoju prácu, ale i tak je nám po sčítaní všetkých nákladov na vypestovanie a skladovanie zeleniny jasné, že na tom nezarobia. Napr. za cenu skleníka by si mohli kupovať paradajky až do smrti.

Dôvodom, ktorý by sme mohli vziať do úvahy, by bolo, že práca na záhradke mnoho ľudí jednoducho baví. Medzi nich patrí aj ja. Duševnú prácu v uzavretom priestore rád vymením za jednoduchú manuálnu prácu na čerstvom vzduchu. Myšlienky ubiehajú, hlava sa čistí, slniečko svieti a ešte je človek aj užitočný.

Racionálnym dôvodom je, že si na záhradke vytvárame zásobáreň čerstvej zeleniny, kedykoľvek je po ruke – krehká a nezávadnutá, navyše ekologicky čistá. Človek si dá pozor, čo na ňu naleje, keď ju bude sám jesť. Práca na záhradke prináša aj pohyb. A to rôzny – raz sa človek ohýba, inokedy natáhuje, niekedy beží, keď z hadice vytryskne prúd vody. A pritom si ho ani neuvedomuje. A ešte jeden dôvod, prečo pestovať zeleninu, aj keď nie je taký zreteľný a väčšina záhradkárov si ho ani neuvedomuje. Pri námahe v zemi sa človek vracia k prírode, tak ako tomu vždy prirodzene bolo. Pozoruje rastliny, ako rastú, pomáha im v boji s chorobami, chráni ich pred nepriazňou počasia, a keď sa mu nakoniec niečo urodí, váži si to. Pritom si všíma striedanie ročných období, približuje sa prírode a je do nej vťahovaný. Taký človek bude možno k prírode vnímavejší a pozornejší.

Záverom je možné povedať, že z pestovania zeleniny a ovocia záhradkár isto niečo má, aj keď to nie sú práve peniaze.

Lubomír Krupa

ZAÚJÍMAVOSTI

Voda

Svetový deň vody je od roku 1993 každoročne 22. marca.

- Štvrtina obyvateľov Zeme má k dispozícii len znečistenú pitnú vodu. Ročne preto zomrie vyše troch miliónov detí.
- Obyvatelia USA minú najviac vody na osobu a rok na svete, až 2000 kubických metrov, väčšinu však na polievanie golfových ihrísk a umývanie áut.
- Na jediné spláchnutie záchodu minieme šesť až dvadsať litrov vody. Ak pri čistení zubov nezavrieme vodovodný kohútik, za minútu tak zbytočne pretečie sedem až dvanásť litrov vody.
- Subsaharský Afričan vyžije denne s desiatimi až dvadsiatimi litrami vody. Američan a Japonec denne spotrebuje až 600 litrov vody. Európania sa zaobídu s tristo litrami vody denne.
- 50 percent najväčších riek sveta je dnes vážne znečistených.

Stromy končia v kanáloch

Každý deň sa celosvetovo spláchne do záchodu alebo odhodí do kontajneru 270- tisíc stromov.

- Každú minútu zmizne 110 350 m² tropických dažďových pralesov.
- Každú hodinu zmizne 6,6 km² pralesa /22 futbalových ihrísk/.

Priemerný Európan spotrebuje za rok 13 kilogramov papierových vreckoviek. Európania spolu použijú ročne 22miliárd kotúčov toaletného papiera, čo je v prepočte na hmotnosť 5,5 milióna ton. Podľa výpočtov, ak by sa papierové vreckovky využité každoročne v Európe uložili vedľa seba, pokryli by vzdialenosť od Zeme po Mesiac 635 – krát alebo 12- tisíckrát obmotali Zem. Európania použijú asi štyri razy viac servítok, papierových vreckoviek a utierok, ako je svetový priemer. A prečo stojí táto štatistika za povšimnutie? Drvivá väčšina spomínaných papierových produktov by totiž bez ujmy na kvalite mohla byť vyrobená z recyklovaných surovín ,a nie z čistých.

Pripravila Margita Gazdičová

ČO PRINIESOL MESIAC

Kedy Vám voľno v práci preplatia?

Na platené voľno máte nárok zo zákona. Neplatené voľno závisí od vôle zamestnávateľa.

Voľno s náhradou mzdy

- 7 dní pri vyšetrení alebo ošetrovaní v zdravotnom zariadení
- 2 dni pri úmrtí manžela alebo dieťaťa. (Za účasť na pohrebe ďalší 1 deň/
- 1 deň pri účasti na pohrebe / príbuzného / plus ďalší deň ak zamestnanec obstaráva pohreb
- 1 deň pri znemožnení cesty do zamestnania / počasie/
- 1 poldeň v týždni počas výpovednej doby pri skončení pracovného pomeru
- 1 deň, sťahovanie z pracovných dôvodov v tom istom meste
- 2 dni sťahovanie z pracovných dôvodov do iného mesta.

Voľno bez náhrady mzdy

- 1 deň pri vlastnej svadbe
- 1 deň sťahovanie z osobných dôvodov v tom istom meste
- 2 dne – sťahovanie z osobných dôvodov v inom meste

Samsung pritiahne sedem firiem

Vláda schválila návrh investičnej zmluvy vrátane štátnej pomoci pre nový závod juhokórejského gigantu Samsung Nová 16 miliardová fabrika Samsungu dá prácu 1 200 ľuďom, ďalšie tisíce pracovných miest vytvoria v jej blízkosti dodávateľské firmy. Samsung pritiahne sedem dodávateľov, ktorí vytvoria približne 4 500 pracovných miest. Nové závody by sa mali postaviť neďaleko Trnavy v obci Voderady.

Dokázať šikanovanie v práci je stále ťažké

Podnetov na prešetrenie šikanovania na pracovisku začalo oproti minulosti mierne pribúdať. Najčastejšie ide o osobné spory. Viac sa sťažujú ženy ako muži.

Dôvody sťažnosti: rodinný stav, odborová činnosť, psychický nátlak, diskriminácia podľa pohlavia, nemožnosť výberu bankových ústavov, vek zamestnanca

Slovensko zaostáva vo výskume rakoviny

Každý tretí obyvateľ Slovenska, ochorie na rakovinu a štvrtina z nich chorobe podľahne. Slovenskí výskumníci rakoviny sa dočkali významného uznania. Prestížny časopis Cancer Research (USA) pozitívne hodnotí výsledky ich badania zameraného na liečbu nádorov kmeňovými bunkami. Štátna Agentúra pre podporu výskumu a vývoja však opakovane odmieta financovať tento projekt. Práve v tomto výskume Slovensko však bez väčšieho množstva financií a zmeny legislatívy nemôže napredovať.

Penzistom štát pridá viac ako vlni

V priemere pár sto korún navyše prinesie dôchodcom tohtoročné júlové zvyšovanie penzií. 1. januára 2007 začala platiť nová dôchodková hodnota (232,51 Sk). Od júla 2007 – všetky dôchodkové dávky sa zvýšia o 6,25%. Úpraví sa výška životného minima, zvýšia sa v priemere od 191 Sk pri sirotských dôchodkoch, po 558 korún pri predčasných starobných dôchodkoch.

Zdroj SME, PRAVDA

Z P O Z

Do radov obyvateľov nášho mesta sme privítali

Sifiu Vandu Pavúkovú
Selínu Terkaničovú
Štefana Vlčeka

V mesiaci apríli svoje životné jubilea oslávia jubilanti:

Emília Štefaníková	50
Helena Mikulová	55
Peter Nastišin	55
Ján Michalčík	55

Mária Hliboká	60
Jozef Billý	60
František Daňo	65
Božena Kurečajová	70
Alžbeta Cigánová	75
Alžbeta Onufrová	80
Anna Mašlejová	80

Manželstvo uzavreli

Jozef Kurej	-	Andrea Bilá
Giraltovce		Snakov

PREŠUSTROVANÝ PREŠOV, ZBABRANÁ BARCA

Túžobne očakávaný jarný treťoligový futbal je opäť tu. Máme za sebou už tri odohrané jarné kolá a podľa predvedenej hry a zaujímavých výsledkov sa môžu priaznivci futbalu tešiť na ďalšie súboje a kvalitnú hru. Dúfajme, že aj na giraltovskom štadióne. Futbalisti MFK Slovan začali odvetu v roku 2007 s plánovaným bodovým ziskom. Dve prehry v Prešove a v Barci sa dajú pochopiť, hoci zisk bodu v zápase proti rezerve Tatranu Prešov vôbec nebol utópiou. Tréner Radoslav Kačala bol právom nespokojný. Jeho zverenci narazili na indisponovaného súpera, s ktorým nemuseli prehrať. Bohužiaľ, chýbala im väčšia odvaha postaviť sa favoritovi a lídrovi na odpor. Namiesto zisku bodu im zostali oči pre plač. Taká výborná možnosť bodovať sa nenaskytne každý deň. V ďalšom zápase v Barci naopak Giraltovčania zaspali v I. polčase a po troch inkasovaných góloch im nebolo všetko jedno. Kapitán mužstva Jaroslav Mitaľ zápas charakterizoval takto: „Ten prvý polčas bol možno najhorší zo všetkých doterajších zápasov. Nevie, či to bola slabá koncentrácia, ale vôbec sme nezachytili úvod stretnutia a súper trestal kruto naše chyby. Nebolo jednoduché dávať kolektív v prestávke psychicky do poriadku. Je pravda, že nám chýbali hráči pre zranenie, ale to nás neospravedlňuje. V druhom polčase urobil tréner zásahy do zostavy a najmä príchod Erika Partilu nášmu výkonu pomohol. Dokonca zápasu sa náš výkon zlepšil a boli sme lepším mužstvom. Podarilo sa nám už len znížiť, ale šancí sme mali viac.“ Podľa nášho názoru sa pod prehru podpísala aj nie práve najoptimálnejšia klíma v týždni pred týmto zápasom. Je to paradox, keď si uvedomíme, týždeň predtým porazili futbalisti Slovana Krompachy 2:0 po zodpovednom výkone. Aj keď očakávaná kvalita absentovala, slovanisti boli lepší a zaslúžene v zápase dominovali. Veď dve nastrelené žrde a viacero nepremených šancí hovorí za všetko. Hra Slovana má svoju fazónu, nehraje sa žiadnym „hurá systémom“. Treba len veľa trpezlivosti a chrániť mužstvo pred stresujúcimi faktormi. S ďalšími zápasmi získajú chlapi nové skúsenosti, ktoré určite zúročia v nasledujúcich ťažkých domácich zápasoch. V Giraltovciach nemajú futbalisti síce profesionálne podmienky, ale na súperov, ako je Poprad, Sabinov a Brekov, určite majú. Tréner Radoslav Kačala prvé tri jarné zápasy zhodnotil takto: „Mrzí ma zápas s Prešovom, mohli sme uhrať aspoň remízu, chlapi však zmenili svojvoľne, ktorej sme sa nedohodli, a zápas skončil tak, ako skončil. Ďalší zápas doma bol relatívne ľahký podľa postavenia súpera v tabuľke, ale v skutočnosti bol náročný. S Barcou sa zápas vyvíjal inak. V prvom polčase sme vybuchli po každej stránke. Druhý polčas sa zmenil, bol diametrálne odlišný, hrali sme pomerne dobre. Hráči dodržali i taktické pokyny.

Veľmi ma mrzí lokálpatriotizmus - nepravdivosť informácií niektorých novinárov nie je objektívna, v niektorých prípadoch až zavádzajúca.

Je na škodu vecí, že mužstvo nemá stabilný káder, vždy vlastne niekto v mužstve chýba.“

POĎAKOVANIE

**Dostala som povolenie na odchod.
Dajte mi zbohom priatelia moji.
Klaniam sa Vám všetkým a dávam sa na cestu.
Tu vraciam kľúče od svojich dverí,
A vzdávam sa nárokov na svoj príbytok.
Prosím Vás iba o posledné vľúdne slová.
Lampa, ktorá osvetľovala môj kút dohorela.
Pozvanie prišlo a ja som pripravená na cestu.
V tejto chvíli môjho lúčenia
Zaželajte mi šťastia, priatelia moji.**

Týmito slovami sme sa lúčili s našou milou kolegyňou Ing. Jankou Sokolovou, ktorá nás opustila vo veku 40 rokov po ťažkej a zákernej chorobe. Dňa 22. marca sa s ňou jej najbližší rodičia a sestry priatelia známi a všetci ľudia dobrej vôle lúčili.

Každý deň hlavne v tých posledných dňoch jej rodina a priatelia stáli pri nej boli po boku rodiny posilňovali ju.

Dnes cítime potrebu vyjadriť im svoju vdaku za trpezlivosť a pochopenie, ktoré nám denne prejavovali.

Ďakujeme vedeniu mestá, kolegyniam a kolegom, ktorí mali pre nás pochopenie v ťažkých chvíľach jej choroby.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa prišli rozlúčiť s našou drahou zosnulou. Vďaka za kvetinové dary a prejavy sústrasti.

Navždy od nás odišla v mladom veku, veľmi skoro ukončila kroniku svojho života. Odchod bol náhly neočakávaný a tak jej posledný list zostal nedopísaný, bez rozlúčky...

Nevieme koľko rokov tu budeme na zemi po tebe. Ak vidíme zomierať človeka, pamätajme, že aj mi raz pôjdeme tou istou cestou. Preto si ráno pomyslíme, že možno nedožijeme večera. A večer si nesľubujme, že sa istotne dožijeme rána. Kým sme zdraví môžeme vykonávať veľa dobrého, ale keď ochorieme, nevieme, koľko ešte budeme vládvať. Zhromažďujme si preto bohatstvo dobrých skutkov, dokiaľ máme čas.

Janka ideš za svojím svetlom, kdesi v diaľke s ním splynieš. Tým ktorí Ťa milovali , na cestu posvietiš.

Odpočívaj v pokoji!

Smútiaca rodina

ZÁBAVNÝ KÚTIK

1. Ako dlho by mala trvať cesta rýchlovlakom Pendolino z Bratislavy do Prahy ?
a, 3 hod 49 min, b, 4 hod 4 min, c, 4 hod 11 min
2. Kde bola v roku 2000 vyhlásená Charta základných práv Európskej únie ?
a, v Bruseli, b, v Kodani, c, v Nice
3. Čo nebolo typovým označením vozidla z produkcie Škody?
a, Popular, b, Spartak, c, Minor

Legenda:

- 1 . Máme ju pred skúškou
2. Nie moju, ale ..
3. Otec alebo mama
4. Potomkovia
5. Úspech
6. Stôl predavača
7. Dievčenské meno
8. Má chemickú značku „NA“
9. Vojsko ináč

Helena Sušinková

